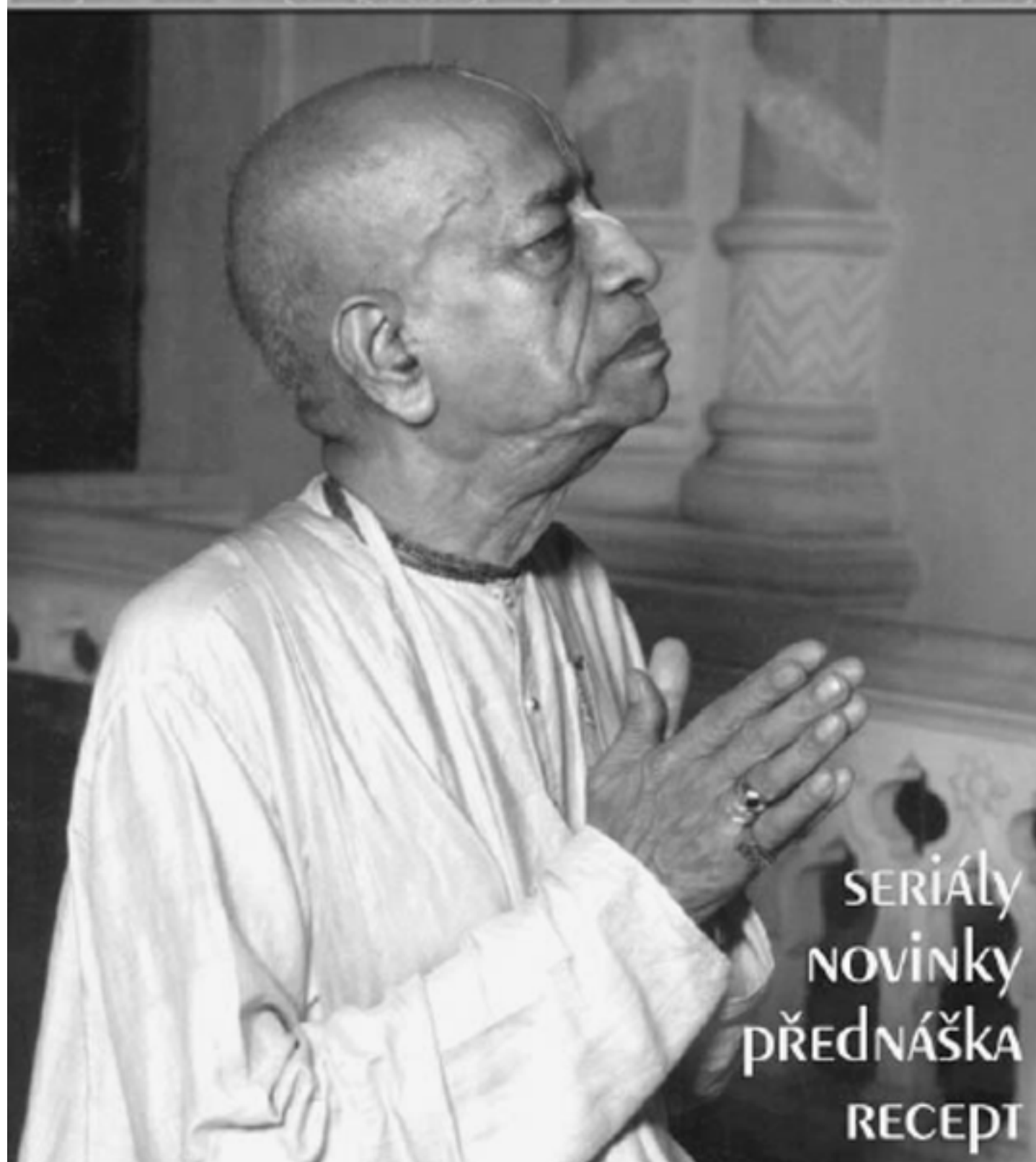


Číslo 6 - 7. ročník - červenec/srpen 2001

NĀMA HAṬṬA

Časopis Mezinárodní společnosti prosvětlovaní Křesťny

zakladatel-účúria A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupáda



SERIÁLY
NOVINKY
PŘEDNÁŠKA
RECEPT

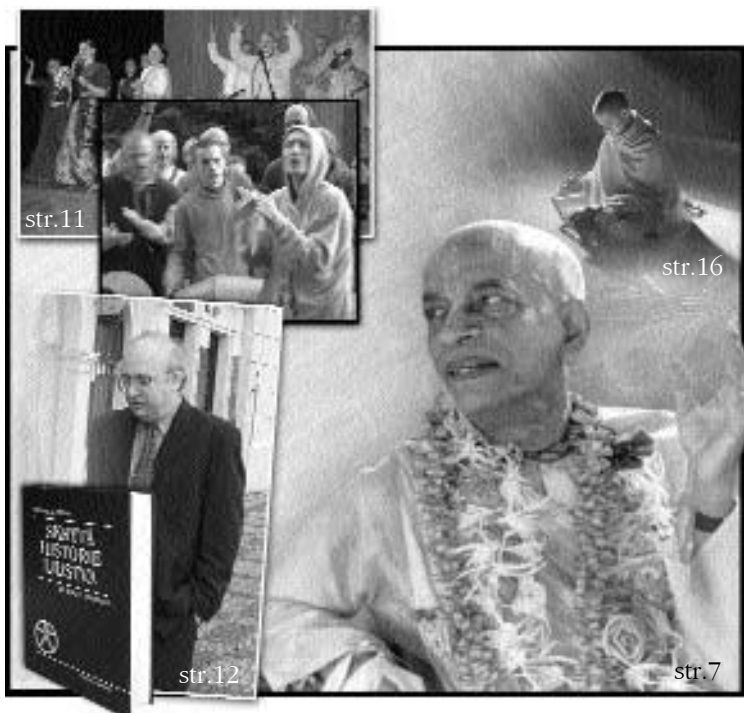


Číslo 6 - Ročník 7 - Červenec/Srpen 2001

NĀMA HAṬṬA

ČASOPIS MEZINÁRODNÍ SPOLEČNOSTI PRO VĚDOMÍ KRŠNY

zakladatel-ācārya
Śrī Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda



OBSAH:

4 SMARANAM
Nektar Śrīly Prabhupādy

6 PŘEDNÁŠKA
Poklesnutí duše

11 UDÁLOSTI V TOMTO ROCE

12 NAŠI VZÁCNÍ HOSTÉ
Drutakarma dās

16 26 VLASTNOSTÍ ODDANÉHO

**20 STŘÍPKY Z MOZAIKY TRADIČNÍHO
INDICKÉHO ŽIVOTA**

23 RECEPT — SIMPLY WONDERFUL

Redakce se omlouvá za zpožděné vydání tohoto čísla.



REDAKCE:

VedaVision — Nāma Haṭṭa
Jílová 290
155 21 Praha 5 - Zličín
tel: 02 / 579 503 91, 0603 700 512
fax: 02 / 302 16 28

e-mail: info@vedavision.cz
www.harekrsna.cz
www.vedavision.cz

ZODPOVĚDNÝ REDAKTOR:

Priya-kīrti dās

GRAFIKA:

Kirticandra dās

SPOLUPRACOVALI:

Překlady:

Oldřich Janota (Nektar ŚP, Strípký)
Amartya-nadī dās (Přednáška ŚP, 26 vlastností)

Články:

Rodasī dd. (Události v tomto roce)
bhn. Jitka, Džatila dd. (Rozhovor s Druta-karmou dāsem)

Editace:

Amartya-nadī dās, Punya Pālaka dās

Sanskrt a klíč k výslovnosti

ā, ai, au, e, ī, o, ū, ṛ jsou v sanskrtu dlouhé samohlásky, vyslovují se dvakrát déle než krátké; ṛ samohláskové r, zjednodušeně vyslovováno jako ri; c se vyslovuje jako č; j se vyslovuje jako dž; ñ se vyslovuje jako ň; y se vyslovuje jako j; ś, ṣ se vyslovuje jako š.

Duchovní jména

Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy dostávají jména Pána Kṛṣṇy nebo Jeho oddaných ve spojení se slovem dāsa (ženy dāsī), což znamená „služebník“. Například jméno Kṛṣṇa dāsa znamená „služebník Kṛṣṇy“.

NEKTAR ŠRĪLY P.

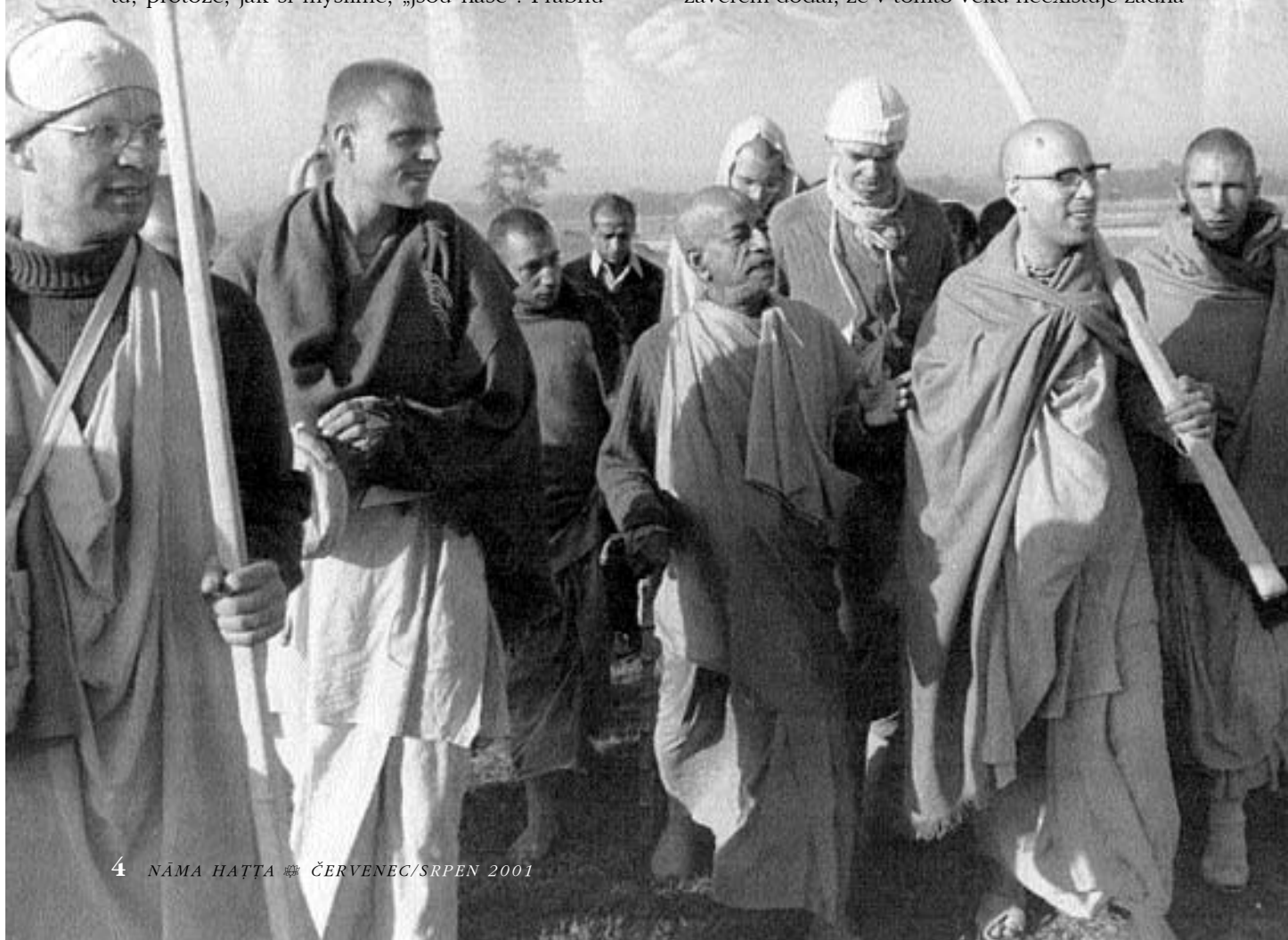
Anekdoty ze života A.C. Bhaktivedanty Swamiho Prabhupādy, zakladatele-ācāryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy

Z knihy Prabhupāda Nectar od Satsvarūpa dāse Goswamiho, vydané v nakladatelství GN Press 1996

Na jedné ze svých cest v mládí potkal Šrīla Prabhupāda na vlakovém nádraží Howrah v Kalkatě muže, který si vezl napůl ohořelý kus dřeva na topení. Prabhupāda chápal mužovo myšlení: „Toto je můj majetek, který se mi podařilo zachránit.“ Bez ohledu na to, jak bezvýznamné věci vlastníme, příkládáme jim všichni velkou hodnotu, protože, jak si myslíme, „jsou naše“. Prabu-

pāda řekl, že to je materiální choroba, kterou trpí všichni lidé.

V červnu roku 1977 ve Vrindávanu hovořil Šrīla Prabhupāda o úpadku života lidské společnosti. Doložil to příkladem babičky jednoho ze svých žáků, která radila jeho matce, aby zabila svého syna. Poté Prabhupāda vyprávěl o ženě jednoho z jeho duchovních bratrů, která byla svému muži nevěrná. Její syn to odhalil a pohrozil, že to řekne otci, načež ho matka otráвила. Když se to její muž dozvěděl, spáchal sebevraždu. Šrīla Prabhupāda závěrem dodal, že v tomto věku neexistuje žádná



RABHUPĀDY



kultura, žádné vědomí Boha, žádné náboženství a žádné zásady dobrého chování. Řekl, že jedinou nadějí pro západní civilizaci je zpívat Hare Krišna.

V roce 1966 vyprávěl Śrīla Prabhupāda v New Yorku příběh o hledání štěstí. Jeden muž kdysi líčil svému příteli, jak sladce chutná cukrová třítina a jakým požitekem je její žvýkání. Přítel nikdy cukrovou třétinu neviděl, a tak se ptal, jak vypadá. Muž odpověděl, že třítina vypadá „jako bambusový prut“. Jeho prostomyslný druh pak začal žvýkat různé druhy bambusových prutů, ale nikdy žádnou sladkost neokusil. Podobně se materialisté snaží najít štěstí a radost v požiticích z materiálního těla, ale žádné skutečné štěstí ani radost nenacházejí, vysvětlil Śrīla Prabhupāda. Pomíjivý zážitek materiálního štěstí je pouhá jiskřička na noční obloze, zatímco skutečné štěstí je jako slunce, které plane na obloze a všechno osvětluje.

V Májápuru v roce 1974 vyprávěl Śrīla Prabhupāda dva příběhy o tom, že konání dobrých skutků musí vycházet z poznání, nikoliv z nevědomosti.

Jednoho chlapce vychovávala jeho teta velmi povolně. Hoch se dostal do špatné společnosti a začal krást. Teta ho přesto povzbuzovala: „To je výborné zaměstnání. Nenaděš se, a přitom přineseš domů spoustu věcí.“ Časem se z hochy stal i vrah. Chytili ho a odsoudili k oběšení. Když se ho ptali na poslední přání, řekl, že by chtěl mluvit se svojí tetou. Teta usedavě naříkala, a když se ke svému synovci naklonila, aby slyšela, co jí chce říct, ukousl jí ucho. Pak jí vyčetl, že kdyby ho místo pochval za krádeže trestala, nemusel by být oběšen a ona by nemusela naříkat.

Potom Śrīla Prabhupāda vyprávěl, že kdysi měl souseda, jehož snacha jednoho dne bila své dítě. Prabhupāda poslal svého sluhu, aby zjistil, proč žena dítě bije. Když se sluha vrátil, vysvětlil, že chlapcův bratr, který dostal břišní tyfus, žadonil na mladším bratrovi o páratheru, protože měl hrozný

hlad. Chlapci bylo staršího bratra líto a páratheru mu přinesl. Když ji ale nemocný bratr snědl, udělalo se mu ještě hůř. Matka pak mladšího chlapce trestala, protože ohrozil bratrův život. Z toho je vidět, že dobrý skutek konaný v nevědomosti vede jediné k utrpení.

Z Prabhupádova deníku:

Co je vědomí Krišny?

1. Vědomí Krišny znamená čisté vědomí.
2. Hmotná existence znamená zastřené vědomí.
3. Chápání těla jako sebe sama je zastřené vědomí.
4. Aby člověk pokročil ve vědomí Krišny, musí nejprve pochopit sebe sama.
5. Přirozené postavení živé bytosti je být věčným služebníkem Krišny neboli Boha.
6. Bůh neboli Krišna znamená Nejvyšší Osobnost a svrchovaná příčina všech příčin.
7. Zapomínání na věčný vztah k Bohu neboli Krišnovi je počátkem zastřeného vědomí.
8. K oživení původního čistého vědomí živých bytostí jsou zde védské spisy.
9. Védské spisy jsou následující:
 - a. Čtyři Vědy.
 - b. Upanišady v počtu nejméně 108.
 - c. Filosofie Védanty.
 - d. 18 Purán.
 - e. Ramajāna (původní od Valmíkiho).
 - f. Mahábhárata.
 - g. A všechny knihy následující stejné principy.
10. Bhagavad-gítá je částí Mahábháraty.
11. Původní Věda je Atharva-věda, která byla později rozdělena na čtyři Vědy za účelem větší přehlednosti.
12. Mahábhárata se nazývá pátá Věda a je určena pro méně inteligentní třídu lidí, kteří mají raději historii než filosofii.
13. Bhagavad-gítá jako část Mahábháraty je esencí veškerého védského poznání pro méně inteligentní třídu lidí žijící v tomto věku.
14. Bhagavad-gítá je nazývána Biblí hindů, ale ve skutečnosti je to Bible pro celé lidstvo. ❧



Poklesnutí duše

Podle naší touhy nám Krišna dává možnost na Něj zapomenout.

A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

zakladatel-ācārya Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy

*ananya-cetāḥ satatam
yo mānī samrati nityaśaḥ
tasyāham sulabhaḥ pārtha
nitya-yuktasya yoginaḥ*

Šrī Šukadēva Gosvāmī pravil: Ó králi, pokud člověk není ovlivněn vnější energií Nejvyšší Osobnosti Božství, pak nepřichází v úvahu spojení čisté duše, mající čisté vědomí, s hmotným tělem. Tento vztah je stejný, jako když člověk vidí ve snu své tělo jednat.

— *Šrīmad Bhāgavatam 2.9.1*

Mnoho lidí se ptá: „Jak poklesla živá bytost, jež byla s Krišnou, do tohoto hmotného světa?“ Tato otázka je zde zodpovězena. Stav živé bytosti je pouze vlivem hmotné energie; ve skutečnosti nepoklesla. Je dán příklad, kdy se zdá, že se Měsíc hýbe, když se před ním objeví mrak. Měsíc se však nehýbe. Stejně tak živá bytost, která je duchovní částíčkou Nejvyššího, nepoklesla. Myslí si však: Jsem pokleslá. Jsem hmotná. Jsem toto tělo.'

Tělo nemá spojitost s duší. To můžeme vidět. Tělo se mění, umírá, ale já jsem ten samý. Myšlenka, že mám spojení s tělem je způsobena iluzorní energií Krišny. Tato iluzorní energie působí, jakmile zapomeneme na Krišnu.

Jinými slovy, naše takzvané ztotožnění s tělem je způsobené jen díky našemu zapomnění. Chtěli jsme zapomenout. Chtěli jsme opustit Krišnu a uživat si hmotného světa. Když například hrajete di-



vadelní roli a myslíte si: Jsem král', pak můžete mluvit velmi dobře. Ale pokud si myslíte: Jsem Karandhara (žák v publiku)', pak nemůžete krále moc dobře zahrát. Musí tam být emoce. Pokud hrajete roli krále, musíte věřit, že jste král a projevit jeho temperament. Musíte zapomenout, že jste Karandhara. Pak můžete svou roli hrát velmi pěkně a publikum to ocení. Když si ale zároveň

myslíte: Jsem Karandhara a hraji roli krále', pak nemůžete hrát.

Jelikož jsme chtěli hrát roli Krišny, poživatele, Krišna nám dává příležitost — ‚Ať se cítíš jako Já'. Tento pocit: Jsem pán, jsem král. Jsem Krišna, jsem Bůh', vytváří Krišna. ‚Dobře, chceš-li hrát roli krále, vytrénuji tě tímto způsobem.'

Divadelní režisér se vám snaží pomoci vcítit se do role, kterou hrajete. V mládí jsem hrál roli v divadle o Pánu Čaitanjovi. Režisér, Amritlal Bose, opakovaně zdůrazňoval, zvláště mně: ‚Snaž se do toho vžít.' Když jsme hráli pod jeho vedením, lidé v publiku plakali. Hra byla předstíraná, ale dojem na publikum byl velmi dobrý.

Podobně my nemáme nic společného s tímto hmotným světem, ale iluzorní energie nás vycvičila, abychom uvažovali: Jsem Ind, jsem Američan. Jsem bráhmána, jsem šúdra. Jsem to či ono. Musím dělat támta. Mám tolik povinností.' To je iluze. Nemáme nic společného se všemi těmito výmysly, ale přesto je bereme příliš vážně. ‚Musím jednat tímto

Nalevo: reprodukce obrazu „Jsem čas“ od německého malíře Johannese Ptoka (Janmanalaya), který o svých obrazech říká: „Když otevřeme náš hledající zrak, můžeme vidět zářící tvář Boha ve všem.“

způsobem. Jsem toto. Jsem tamto.' To je zde vysvětleno. Atmayam rte rajan parasyanubhavatmanah: ‚Pokud člověk není ovlivněn vnější energií Nejvyšší Osobnosti Božství, vztah čisté duše s čistým vědomím k hmotnému tělu nemá význam.'

Je dán příklad člověka, který sní. Nařiká: ‚Ó, je tu tygr, je tu tygr! Zachraňte mě.' Běžný člověk, který to vidí, může namítnout: ‚Kde je tygr? Proč nařikáš?' Ale ten, kdo spí, skutečně cítí: ‚Napadl mě tygr.'

Proto je užito tohoto přirovnání. Vztah duše k tělu nedává smysl, pokud člověk nespí a sám si tuto situaci nevytvoří. Zdá se mu, že se blíží tygr a vytváří tak pocit strachu. Není však čeho se obávat. Žádný tygr tam není. Tento stav je vytvořen sněním.

Stejně tak jsme my vytvořili hmotný svět a hmotné činnosti. Lidé vykřikují: ‚Jsem ředitel. Jsem vlastník továrny. Jsem to či ono. Známe jejich plány. Musíme porazit naše nepřátele.'

To vše vzniká přesně tak, jako si člověk vytváří situaci ve snu — svapna-drastur ivanjasa.

Pokud se tedy někdo zeptá: ‚Kdy jsme přišli do kontaktu s hmotnou přírodou?', odpověď zní, že my s ní ve spojení nejsme. Díky vlivu vnější energie si však myslíme, že jsme. Ve skutečnosti pokleslí nejsme. Nemůžeme být pokleslí. Pouze jsme vytvořili takovou situaci. Spíše jsme nestvořili tuto situaci; Krišna nám ji umožnil. Protože jsme Ho chtěli napodobovat, dal nám tuto možnost: ‚Dobře, chtěl si napodobovat. Chceš být imitací krále na pódiu. Tak se do ní vžij. Jen si hrej. Udělej to. Budou ti aplaudovat: ‚Dobrý král.''

Každý v tomto světě hraje nějakou roli. ‚Chci být ministerským předsedou.' ‚Chci se stát velkým biznismenem.' ‚Já chci být vůdce.' ‚Chci být filosof.' ‚Chci se stát vědcem.' Snaží se hrát tyto různé nesmyslné role a Krišna jim dává příležitost — ‚V pořádku'.

Všechny tyto věci jsou však na nic. Jenom snění. Když sníte, v příštím okamžiku sen zmizí a vše v něm skončí. Žádný tygr, žádná džungle. Stejně tak, dokud je tělo naživu, si myslím: ‚Jsem zodpovědný vůdce. Jsem to či ono.' Jakmile však tělo zanikne, tyto nápady skončí.

Krišna říká: mrtyu sarva-haras caham. Jsem smrt. Vše ti odeberu.' Zamysleme se nad svým minulým životem. Dejme tomu, že jsem byl král nebo něco podobného. Z Bhrgu-samhity jsem se

dozvěděl, že ve svém minulém životě jsem byl lékařem s neposkvrněným charakterem, bez jakýchkoli hříchů. Nevím sám. Může to být pravda. Nepamatuji si však, že jsem lékařem byl. Kdo ví? Možná jsem byl velmi uznávaným doktorem s dobrou praxí, ale kde je to teď. Vše skončilo.

Náš styk s hmotou je přesně jako sen. Nejsme pokleslí. Můžeme tedy kdykoliv obnovit naše vědomí Krišny. Jsem osvobozen, jakmile pochopím: ‚Nemám nic do činění s hmotou. Jsem prostý služebník Krišny.' Někdy se stane, že se strašlivý sen stane tak neúnosným, že se probudíme. Podobně můžeme přerušit hmotné spojení, jakmile si budeme vědomi Krišny. ‚Krišna je mým věčným pánem. Jsem Jeho služebník.' To je vše. Tímto způsobem.

Ve skutečnosti nejsme pokleslí. Nemůžeme být. Stejný příklad: Žádný tygr neexistuje. Jenom sníme. Náš stav podmínění je přesně takový. Nejsme pokleslí. Jen se můžeme každým okamžikem tohoto iluzorního stavu vzdát.

Pokud tedy pozorně studujete tyto verše, rychle získáte veškeré poznání. Jaký je význam?

Žák čte: ‚Zde najdeme dokonalou odpověď na otázku Maharáje Paríkšita ohledně toho, jak živá bytost započala svůj hmotný život, přestože se liší od hmotného těla a myslí. Ve své podstatě nemá duše nic společného s hmotným pojetím života, ale pohrouží se do něj díky vlivu vnější energie Pána zvané atma-maya To již bylo vysvětleno v prvním zpěvu v souvislosti s Vyásadéovou realizací Nejvyššího Pána a Jeho vnější energie. Pán vládne vnější energii a vnější energie vládne vůlí Pána živým bytostem.'

Prabhupáda: Krišna říká: mam eva ye prapadyante mayam etam taranti te. Jakmile se mi někdo odevzdá, není již déle v iluzi.' Lidé jsou podmínění, jsou uvězněni. Máyavádíni neboli impersonalisté podstupují odříkání a askezi, jen aby se osvobodili. Jogíni se taktéž snaží stát ‚jedno'. Existuje mnoho různých pokusů. Jednoduchý proces však je, že jakmile se odevzdáte, nejste pokleslí. ‚Byla to iluze. Snil jsem. Patřím ke Krišnovi.' Tímto způsobem uvažování jste okamžitě vysvobozeni. Ihned. Okamžitě.

Osvobození lze dosáhnout okamžitě, jestliže se řídíme pokynem Krišny. Sarva-dharman parityajya mam ekam saranam vraja. Naše postavení je, že nejsme pokleslí. Myslíme si, že jsme. Musíme se tedy vzdát tohoto nesmyslného uvažování. Pak budeme

osvobození. Je těžké pochopit tento bod? Jen se podívejte, jak důležitý je tento verš. Je to zde, ale vy nečtete. Čtete každý verš. Čtete pozorně každý den. Snažte se to vstřebat a pochopit, a tak sklídíte větší prospěch. Každý den o kus dál. Jsou to tak důležité verše. Jak pěkně sestavené Vyásadémem. Ve dvou řádcích je vysvětleno vše. To je šástra.

Čti význam. Žák čte: ‚Pán vládne vnější energii a vnější energie vládne vůli Pána živým bytostem. Živá bytost je podřízena vůli Pána prostřednictvím vlivu Jeho vnější energie, třebaže v čistém stavu je její vědomí čisté. V Bhagavad-gítě (15.15) se potvrzuje totéž: ‚Pán je přítomný v srdci každého a ovlivňuje vědomí i zapomnětlivost všech živých bytostí.‘

Prabhupáda: Lidé se mohou ptát: ‚Proč Krišna v srdci dává jeden druh vědomí jednomu a jiný druh vědomí někomu jinému?‘ To je Jeho laskavost. Chtěl jsem na Krišnu zapomenout a Krišna mi dává odpovídající vědomí: ‚Dobře. Můžeš na Mě zapomenout tímto způsobem.‘

Karmí, obyčejní materialisté, Májávádíni a takzvaní jogíni chtěli na Krišnu zapomenout. Krišna jim dává inteligenci: ‚V pořádku, zapomeň na Mě tímto způsobem.‘ A jestli chcete svůj vztah s Krišnou obnovit, dá vám inteligenci. Dadami buddhi-yogam tam yena mam upayanti te. ‚Dám ti inteligenci, aby si ke Mně dospěl.‘ Podle tvé touhy ti Krišna poskytne možnost. Čti dál.

Žák čte: ‚Nyní automaticky vyvstane další otázka: Proč Pán ovlivňuje živou bytost k takovému vědomí a zapomnění. Odpovědí je, že Pán si jasně přeje, aby každá živá bytost měla čisté vědomí Jeho nedílné části, a byla tak zaměstnána v Jeho láskyplné službě, což je pro ni přirozené; jelikož je však živá bytost částečně nezávislá, může odmítnout sloužit Pánovi a snažit se být stejně nezávislá jako On. Všechny neoddané živé bytosti touží po tom, aby byly stejně mocné, jako je Pán, i když pro to nemají předpoklady.‘

Prabhupáda: Živá bytost se nikdy nestane Bohem. Vidíme však, že díky vlivu iluzorní energie si mnoho lidí myslí: ‚Jsem Bůh‘ nebo ‚Stanu se Bohem, když si takto stisknu nos.‘ To se děje. Nebudou však nikdy schopni stát se Bohem. To není možné. Když se může každý stát Bohem, pak není Boha zapotřebí.

Karmí říkají: ‚Stanu se milionářem, stanu se multimilionářem. Stanu se hlavou státu. Stanu se ministerským předsedou.‘ Snaží se dosáhnout těchto věcí.

A jogíni, kteří říkají: ‚Stanu se Bohem‘, to je jen další pokus. Je to iluze. Krišna jim může

umožnit jistý úspěch v józe. V Indii existuje darebák, který vytváří zlato. Lidé po něm šlí. 'Ó on je Bůh. On je Bůh.' Tím, že vytvoří trochu zlata, se stane Bohem.

Další jogín umí vykouzlit dvě rásaguly. Takže vytvořením dvou rásagul, za čtyři centy, se stane Bohem. Vidíte. To je iluze. Na trhu si můžu koupit dvě rásaguly za čtyři centy, takže on se stal Bohem za čtyři centy. Lidé si myslí: 'Ó, on je Bůh. Umí vykouzlit rásaguly.' Nemají zdravý rozum. Já mohu vyrobit rásaguly v naší kuchyni. Darebáci si však myslí: 'Ó, ten jogín je úžasný!'

Krišna tedy tomuto člověku přenechá určitou moc jógové siddhi, neboli dokonalosti, a on si myslí: 'Stal jsem se Bohem.' A hlupáci si myslí: 'Ó, jsi Bůh.' Takoví jogíni žijí ve stejném snu jako karmí. Jakmile přijde smrt, vše končí. Tvé Božství a vše ostatní skončí a vyjde najevo tvá psí pozice. A znovu další sen: 'Jsem psem!'. A tak to jde dál.

Bhaktivinoda Thákur proto řekl: (miche) mayar bose, jaccho bhese. 'Proč se necháváš unášet na vlkách máyi? Jenom se postav.' (Jiv) krsna-das ei biswas, korle to ar duhkho nai: 'Pouze se drž tohoto bodu: 'Jsem věčný služebník Krišny.' Pak další sen nepřijde.' Pokud se však necháš unášet, Krišna ti to umožní: 'V pořádku, pojď a nech se unášet.' Dále?

Žák čte: 'Živé bytosti jsou vůlí Pána ovlivněny iluzí, protože chtějí být stejné jako On. Je to jako když se člověk chce stát králem, přestože k tomu nemá potřebné kvalifikace — když se živá bytost chce stát Samotným Pánem, je jí umožněno snít o tom, že se z ní stal král. Jako první tedy přichází hříšná touha živé bytosti stát se Pánem a vůlí Pána potom živá bytost zapomene na svůj skutečný život a sní o zemi utopie, kde může napodobovat Pána. Dítě pláče a chce, aby mu matka přinesla měsíc, ale matka mu dá zrcátko, a uspokojí plačící a vyrušující dítě odrazem měsíce. Stejně tak je plačícímu dítěti Pána přenechán odraz skutečného světa neboli hmotný svět, kterému může vládnout jako karmí a pak se ho zklamaně vzdát s touhou splynout s Pánem. Obě tato stádia jsou pouze iluzorní sny. Není třeba zkoumat, kdy živá bytost začala takto toužit. Skutečností však je, že jakmile po tom zatoužila, dostala se na nařízení Pána pod vládu atma-mayi. Proto živá bytost v hmotných podmínkách sní o tom, že toto je 'moje' a toto jsem 'já'. Podmíněná duše ve svém snu považuje své hmotné tělo za své

'já' nebo se mylně domnívá, že je Pánem a vše ve spojení s tímto hmotným tělem je 'moje'. Mylná představa o tom, co je 'já' a 'moje', která živou bytost doprovází život za životem, je tedy pouhý sen a pokračuje tak dlouho, dokud si živá bytost nezačne být čistě vědomá skutečnosti, že je podřízenou nedílnou součástí Pána.

V čistém stavu vědomí ovšem žádný takový iluzorní sen neexistuje a živá bytost v tomto stavu nezapomíná, že nikdy není Pánem, ale že je věčně Jeho služebníkem v transcendentálním láskyplném vztahu.'

Prabhupáda: Děkuji Vám mnohokrát. ❀

Hare Krišna Hare Krišna
Krišna Krišna Hare Hare
Hare Ráma Hare Ráma
Ráma Ráma Hare Hare

Události v tomto roce

3. března, Český lev

Hlavní organizátor Českého lva pozval oddané, aby na této akci rozdávali prasádam známým osobnostem českého filmu a jejich příbuzným. Úžasné preparace připravené v restauraci Govinda ocenili např. paní režisérka Věra Chytilová, režisér Igor Chaun, Vlast. Brodský, Jan Kanyza, Jiří Bartoška, Iva Janžurová, Pavel Trávniček, Linda Rybová, Klára Issová a mnoho dalších.



11. - 17. srpna, Náma Hatta tábor

Tento rok jsme oslavili Šrí Janmástámí a Vyása Púju Šríly Prabhupády v Protivanově společně s Bhaktivikášem Swamim a Manidharem Prabhu. V druhé polovině tábora jsme mohli využít a ocenit společnosti Kadamba Kánany Swamiho. Stejně jako v minulých letech patřil i letošní tábor k velkým duchovním zážitkům. Pokud máte zájem o nahrávky přednášek a seminářů, kontaktujte nás na adrese redakce.



30. října, Indický festival v Liberci

Vaišnavské bhajany, přednášku Bhaktivaibhavy Swamiho, multimediální DVD projekci o Májápuru a Vrindávanu, chrámový tanec Bharata natyam v podání Rásabiháří deví dáší přišlo vyslechnout a shlédnout 360 diváků. Návštěvníci zároveň mohli ochutnat lahodné speciality cateringové společnosti Jagannatha pod vedením Šyámanandy dáse. Hlavním sponzorem programu byla liberecká agentura Inzert Press.



8. listopadu, Indický festival v Jablonci n/N

Stejný program jako v Liberci, ale tentokrát přednášel Drutakarma prabhu. Návštěvnost 150 osob. Liberecká kabelová televizní společnost RTM pozvala oddané do svého studia a natočila cca 30 min. pořad věnovaný tomuto festivalu. Mezi další sponzory patřil deník Liberecký den a rádio Euro K. Jako další propagační médium byly použity barevné plakáty a osm velkých billboardů.



16. listopadu, Indický festival v Praze

Beznadějně vyprodáno. Po obsazení 500 míst k sezení a 70 míst k stání, dalších 200 lidí za zavřenými dveřmi doufalo, že se program bude opakovat. Velký úspěch sklídl Drutakarma prabhu za svou vědeckou přednášku a pokorný přístup. Následoval ohromný závěrečný aplaus k neutíšení po tanečním recitálu Rásabiháří d.d. Datумы dalších programů můžete sledovat na www.harekrsna.cz



Naši vzácní hosté...

• Drutakarma Das (Michael Cremo)

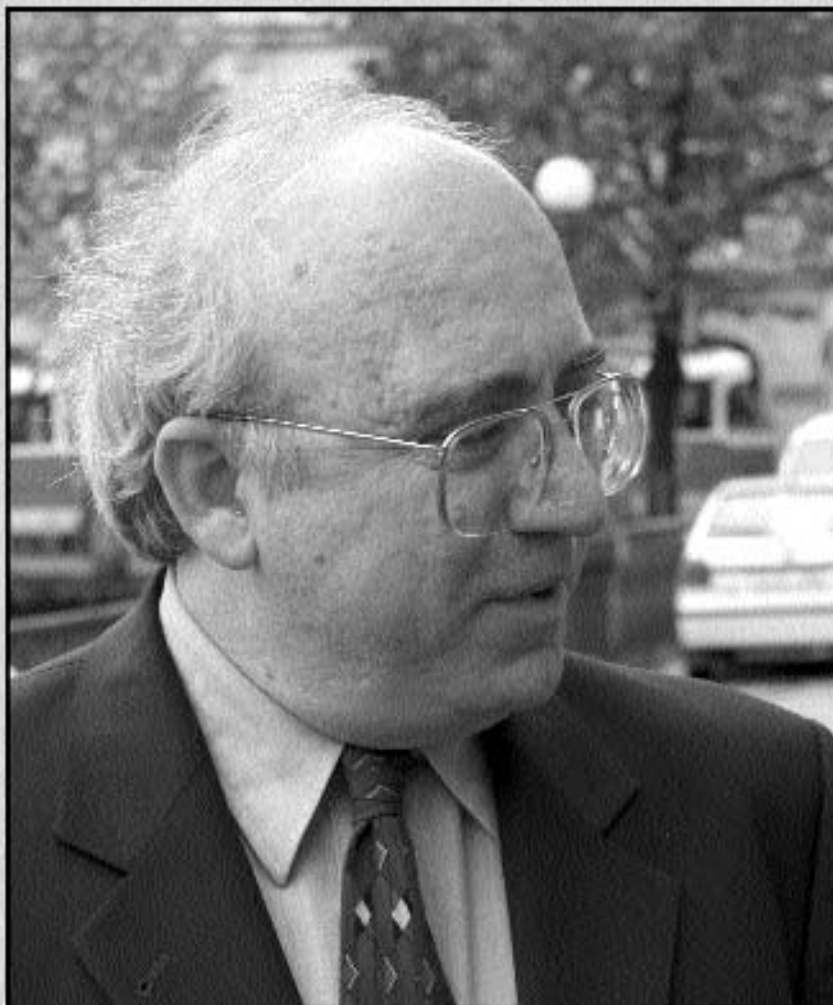


foto: Priya-kirti dás

Proti Darwinovi hovoří nálezy staré miliony let

Do rukou českých čtenářů se konečně dostává dlouho očekávaný bestseller američanů Michaela Crema (Drutakarma dás) a Richarda Thompsona (Sadapúta dás) — *Skrytá historie lidstva*. V knize přinášejí šokující tvrzení o vědcích, kteří zamlžují skutečnost a jako hodnotné přijímají pouze ty důkazy, které neodporují Darwinově teorii o původu člověka. Ale rýhovaná kovová koule stará 2 800 milionů let, otisk boty z doby před 500 miliony lety či 312 milionů let starý železný hrnec jsou mezi těmi důkazy, které podle autorů současní vědci nechtějí vidět. Žák Šríly Prabhupády, Drutakarma dás, přijel při této příležitosti do České republiky osobně.

Mohl byste stručně vyjmenovat vaše hlavní argumenty proti darwinismu?

Zaměřuji se hlavně proti Darwinovu konceptu evoluce člověka. Na světě jsou miliony živočišných druhů, ale člověka nejvíce zajímá lidský druh. Darwinisté říkají, že člověk vznikl před sto tisíci lety z opic a že všechny popsání důkazy, které kdy vědci objevili, tuto teorii podporují. Po letech zkoumání historie archeologie jsem ale zjistil, že existuje velké množství důkazů – desítky lidských koster, otisků chodidel a rukodělných výrobků – které ukazují, že lidské

bytostí, jako jsem my, obývali tuto planetu před desítkami či dokonce stovkami milionů let. To znamená, že nepocházíme z opice, jak tvrdí Darwinova evoluční teorie.

Ve svých knihách uvádíte, že vědci zaměňují fakta. Na druhé straně vědci tvrdí, že vycházejí vždy jen z jasných důkazů, vědeckou cestou. Proč by podle vás měli vědci lhát?

Nemusí nutně jít přímo o lhaní. Můžou vidět nějaký důkaz a přitom si upřímně myslet: „To přece nemůže být pravda! Ještě pořádně nevím co, ale něco tu nehraje. Teď nemám čas se tím zabývat, dejme to stranou...“ A tak, když se něco podobného stane tisíckrát, je tu pak tisíc důkazů, které této teorii protirečí. Oni si vůbec nemyslí, že lžou. Prostě jim ty důkazy do sebe nějak nezapadají. Nevědí sice ani proč, ale jednoduše nemají čas. Mají na práci něco jiného. K záměně faktů často dochází právě tímto způsobem. To je dáno lidskou povahou. Jako když o svém příteli uslyšíme něco špatného, asi si pomyslíme: „To přece nemůže být pravda! To nemůže být pravda! Vždyť ho znám!“ Evoluční teorie je pro ně rovněž takovým přítelem. Jakmile o ní zaslechnou něco špatného, říkají si: „To nemůže být pravda!“ a tak už tom nemluví. Stejně jako když o svém příteli zaslechnete nějakou pomluvu, už ji dál nešíříte, protože si myslíte, že to nemůže být pravda. Oni se ani nedomnívají, že něco skrývají. To je to, čemu já říkám filtrace, prosívání poznání. Pokud je něco s jejich teorií v rozporu, pak už o tom jednoduše nemluví. Myslí si, že s tím důkazem je něco v nepořádku. A i když neví co, věří, že na to jednoho dne přijdou. „Teď toho mám moc,“ říkají. A když se něco takového stane tisíckrát, jak jsem názorně doložil ve své knize, vědcům se nakonec nashromáždí ohromné množství důkazů, které jejich teorii popírají. Nechtějí na to myslet, nechtějí o tom mluvit. Vždycky se ale pak najde někdo jako já, kdo je k této teorii kri-tický, tyto důkazy uzná a dá je dohromady, aby se o nich dozvěděli i ostatní lidé. Když se totiž podíváte do současných učebnic, všechno co v nich najdete, odpovídá té jejich teorii. Takže si všichni myslí, že to musí být pravda. „Na jedné straně máme všechna fakta a na druhé Darwinovu evoluční teorii. Všechna fakta tuto teorii podporují, takže to musí být pravda!“ Problémem je, že my všechna fakta nevidíme. Neznamená to nutně, že vědci jsou zapojeni v nějakém velkém spiknutí za účelem utajení pravdy, i když i to se někdy stává. V mnoha případech se však jedná spíše o „společenskou“ filtraci poznání. Je všeobecně známo, že vědecká komunita příliš objektivní není, natožpak samotní vědci. Mají své vlastní názory, jako každý druhý. Není to zcela objektivní proces.

Je vůbec důležité se v dnešní době zajímat o původ člověka? Liší se nějak společnost, která ho hledá v Božím stvoření, od té, která ho vysvětluje Darwinovou teorií?

Ano, myslím si, že tu je rozdíl. Cíle, které si stanovujeme, jednotlivě i jako společnost, národ, lidská rasa, do velké míry ovlivňuje náhled na nás samotné i na náš původ. Když si myslím, že jsem americký muž, tak se tak chovám. Vy si můžete myslet, že jste žena z České republiky a budete mít podle toho sklon tak vystupovat. Během uplynulého století získali darwinisté moc určovat nám, jakým způsobem máme nahlížet na sebe samotné i na to, odkud pocházíme. Zastávali profesorská místa na univerzitách, ve většině zemí ovládli vzdělávací systém, jde o určitý druh moci. V tomto světě jsou různé druhy moci – vojenská, ekonomická a také intelektuální. Ta poslední je skutečně velice mocná, protože když můžete někomu nařídít, co si má myslet o tom, kdo je, můžete ho touto cestou ovládat. Takže posledních sto let nám byl předkládán velice materialistický obrázek toho,

SKRYTÁ HISTORIE LIDSTVA

Knihy Skrytá historie lidstva (spoluautor Richard L. Thompson) předkládá důkazy o tom, že lidé jako jsme my existovali na této planetě před mnoha miliony lety, daleko dříve než se domnívá většina vědců. Tato kniha vyšla v roce 1993 ve své původní nezkrácené podobě pod názvem Zakázaná archeologie a velmi brzy se zařadila mezi bestsellery v kategorii archeologických publikací. Skrytá historie lidstva způsobila rozruch po celém světě jak ve vědeckých kruzích, tak i mezi veřejností. Tato kniha byla publikována v USA, Německu, Maďarsku, Japonsku, Rusku, Jižní Americe, Polsku, Koreji, Litvě a nyní také u nás.

„Michaelu Cremovi a Richardu Thompsonovi můžeme poděkovat za to, že strávili osm let vytvořením jediného přesného a vyčerpávajícího seznamu téměř všech nálezů lidských zkamenělin, bez ohledu na to, zda odpovídají daným vědeckým teoriím. Tvrzení, že tato studie je vyčerpávající, není úplné. Neexistuje kniha podobného rozsahu a kalibru. Měla by být povinnou četbou začínajícím studentům biologie, archeologie, antropologie a také mnoha dalším.“

John Davidson, v Mezinárodním časopisu alternativní a komplementární medicíny, srpen 1994, str.28.

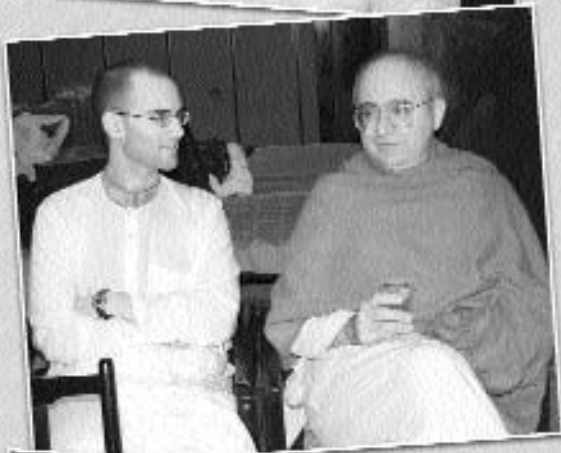
CENA KNIHY:

370 Kč + poštovné a balné.

OBJEDNÁVKY:

Veda Vision studio, Priya-kirti dās
Jílová 290, 155 21 Praha 5 - Zličín
mob.: 0603/700512, info@vedavision.cz





kdo jsme a odkud jsme přišli. Darwinisté nám říkají, že jsme jen shluk běžných chemikálií, které se určitým způsobem spojily. Že pocházíme z opic, a ty jsou jen jiným shlukem chemikálií, který se od nás liší jen nepatrně. To říkají – že jsme jen jiný druh zvířat. Jednoduše sloučenina obyčejné hmoty. Není divu, že se civilizace po celém světě ubírají tímto velice materialistickým směrem a soustřeďují se zejména na hmotné cíle. Kvůli tomu se po celém světě neustále bojuje a mezi lidmi, společnostmi a národy panuje velice kruté, zvířecí chování. Příčiny toho všeho můžeme vystopovat v pojmání sebe samých, v tom, jak se sami vidíme ovlivnění evoluční teorií. Na druhé straně, podíváme-li se na všechny důkazy, zjistíme, že Darwinova evoluční teorie naši přítomnost na této planetě nevysvětluje. Důkazy nám prozrazují, že nejsme jen shlukem atomů a dalších chemikálií, ale bytostmi s duší a vědomím. Darwinova teorie nevysvětluje, odkud toto vědomí pramení. Vše naznačuje, že máme vědomé já, které pochází z určité úrovně čistého vědomí vesmíru. Člověk by měl většinu své energie věnovat rozvoji svého vědomí, duchovního vědomí, a nikoliv snaze ovládnout hmotu. To povede k úplně jiné kultuře, k civilizovanějšímu způsobu života, v němž budou mít lidé větší smysl pro rovnováhu mezi duchovními a hmotnými cíli. Myslím, že by to bylo dobré – tento jiný druh lidské společnosti.

Společnost se tedy začala daleko více přiklánět k materialismu až po vyslovení Darwinovy teorie. A co před tím, jak k těmto otázkám přistupovala tehdejší archeologie?

Zaměřovala se především na klasickou archeologii, snažila se najít důkazy dokládající biblická tvrzení. V době Charlese Darwina se archeologové vydávali na Střední Východ, aby tam našli místa, o kterých se zmiňuje Bible. Poté, co se svou teorií přišel Darwin, začali hledat chybějící články spojující člověka s opicemi. Takže archeologie se po Darwinovi změnila.

Nejednalo se rovněž o určitý druh filtrace poznání, když se snažili najít důkazy na podporu pravdivosti Bible?

Ano (smích), to je to, co jsem říkal. Neexistuje žádná čistě objektivní věda. Všechno se děje s určitým záměrem. Ano, v těch dobách křesťanské Evropy mohli archeologové ovlivnění Bibli hledat města, která jsou v ní zmiňována. Po Darwinovi, když začal převládat názor, že lidská bytost pochází z opice, někteří archeologové pokračovali v klasické archeologii, zkoumali Řecko, Řím, Egypt a Střední Východ. Mnozí ale začali hledat odpověď na otázku, odkud člověk pochází. Je velice zajímavé, že namísto chybějících článků našli důkazy o existenci člověka staré miliony a miliony let, stejně jak to uvádějí vědecká písmena. Nejdříve příliš jasnou představu o evoluci neměli, a protože jim scházely pevné, zachytné body, měli volné ruce při hledání a zveřejňování nejruznějších věcí. Ale později, když začali rozvíjet Darwinovu teorii, říkali si: „Ano, v té době existovaly opice, takže člověk musel přijít až potom“. Když vědci našli něco velmi starého, tak

...naši vzácní hosté

Jim druzí vědci řekli, že to nemůže být pravda. Že nález datují příliš hluboko do minulosti. A potom to všechno začalo – filtrace poznání.

Jste vědec a zároveň praktikuje bhakti-jógu, jak se vám daří tyto dvě životní úlohy skloubit? Jak vypadá váš obvyklý denní program?

Moje práce, mé vědecké bádání v oblasti historie archeologie, je mou jógou. Jóga znamená, že chceme všechno propojit s duchovním cílem. To zahrnuje nejen sezení a meditaci, ale i to, že ať děláme cokoliv, k čemu máme přirozený sklon, můžeme to využít k duchovním účelům a spojit s duchovním životem. Co se mě týče, každý den začínám meditací s Hare Krišna mantrou, která mi pomůže zaměřit své vědomí duchovním směrem. Potom je i má práce součástí jógy, meditace. Není to nic odděleného. Jinými slovy, já tyto dvě úlohy od sebe nedělím. Jsou součástí mé jógy, mé meditace.

Na jakém projektu teď pracujete?

Právě teď mluvím (smích) a přednáším po České republice. Jde to velice pěkně. Měl jsem možnost hovořit na Karlově univerzitě, v České televizi a v rozhlasu. Bylo to velice hezké. Už od mládí jsem se vždycky toužil podívat do Prahy.

Jste tady poprvé?

Ano. Jsem velice šťastný, že jsem tady. Každý rok trávím na cestách několik měsíců, pracuji na výzkumech, přednáším na vědeckých konferencích, vysokých školách i široké veřejnosti. Po celém světě vystupuji v nejruznějších televizních a rozhlasových pořadech. Část roku pobývám na duchovních prázdninách v Indii. V březnu příštího roku tam opět na několik týdnů odjedu. Mým dalším důležitým projektem, kterému se nyní věnuji, je kniha Úpadek lidstva (Human Devolution). Základní myšlenkou knihy je, že jsme se nevyvinuli z hmoty, nýbrž jsme sestoupili shora, poklesli, z říše čistého ducha. Smyslem lidského života je návrat zpět do našeho původního postavení. Na tom pracuji teď.

Děkujeme za rozhovor.

Hare Krišna!

Rozhovor pro časopis NÁMA HATTA připravila a zpracovala bhn. Jitka a Džatila deví dási.

PŘEDNÁŠKY M. CREMA V ČR:

8.11. tisková konference – za účasti novinářů a české televize

8.11. Indický festival v Jablonci n/N

9.11. televize ČT1 "Dobré ráno"

11.11. kulturní program Centra pro vědecká studia - kult. středisko Průhon

12.11. Autogramiáda - knihkupectví Fišer, ul. Kaprova, Praha 1

12.11. Filosofická fakulta Univerzity Karlovy

12.11. televize ČT1 zprávy "21"

13.11. Internet Live Chat, chat.volny.cz

13.11. televize ČT1 "Přesčas"

14.11. Indický festival, Praha

15.11. Gymnázium Sladkovského, Praha

15.11. Česká zemědělská univerzita, Technická fakulta, Praha 6 - Suchbátka

16.11. Dům knihy Librex v Ostravě, Beseda spojená s představením nové knihy "Skrytá historie lidstva" za účasti novinářů a ostravské TV.

Během svého pobytu dával Drutakarma také několik ranních přednášek ze Šrímad Bhágavatamu v pražském Centru pro vědecká studia.

MP3 FORMAT:

Pro zájemce můžeme dodat přednášky na CD v MP3 formátu. V současné době nemáme možnost kopírovat kazety. Hledáme sponzory na koupi nového audio zařízení.

CENA CD:

Cena za jedno vypálené CD je 200 Kč.

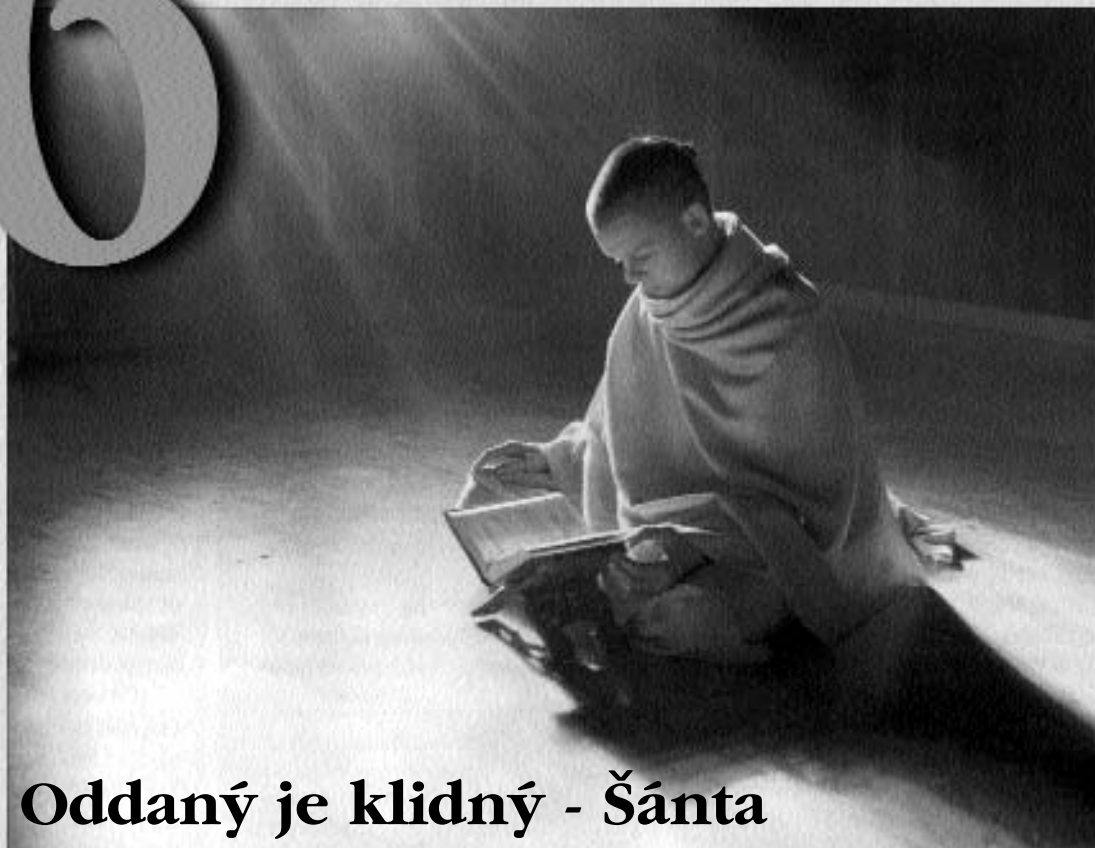
OBJEDNÁVKY:

Veda Vision studio, Priya-kirti dās
Jilová 290, 155 21 Praha 5 - Zličín
mob.: 0603/700512, info@vedavision.cz



26 VLASTNOSTÍ ODDANÉHO

Satsvarūpa dāsa Goswāmī



Oddaný je klidný - Šānta

Některé z 26 vlastností vypadají podobně. Již jsme rozebírali vlastnost „mírný“, což se blíží k vlastnosti „klidný“. Dále rozebereme „zbavenost tužeb“, základ pro „klidnost“. Diskutovali jsem zde již také „bez hmotného vlastnictví“ a později proberu „lhostejnost k hmotným výsadám.“ Vysvětlovali jsme také milosrdnost a brzy přijde její blízký synonym, „soutit“. Mezi různými významy tedy existují drobné odchylky spolu s překrytím a opakováním. Poukazuje to na skutečnost, že pro charakter oddaného jsou některé vlastnosti zvláště významné. Podobné vlastnosti tedy uvedu z různých úhlů pohledu, striktně podle parampary.

Oddaný je klidný, protože ví, že Krišna je ve všem.

Často užívané rčení „v míru s Bohem“ značí, že člověk válčí s Bohem a nemůže být klidný, dokud se s Nejvyšším nesmíří. Ano, musíme se s Krišnou smířit. Teprve pak se budeme schopni smířit sami se sebou, s naším tělem, s ostatními a s celým vesmírem. Potom budeme klidní i v dobách nesnází.

Abychom se však mohli s Bohem smířit, musíme znát, kdo je, a jaké je Jeho postavení. Bhagavad-gíta toto poznání popisuje jako: *vasudeva sarvam iti* - Krišna je vším. Naznačuje nám, že tohoto pochození lze dosáhnout po mnoha životech hledání Absolutní Pravdy. „Takový mahátma,“ který realizuje, že Krišna je vším, „je však velmi vzácný.“ Je to daleko vyšší, než jenom přijmout, že Bůh existuje; je to pochopení, že není nic

kromě Krišny a svůj život bychom proto měli odevzdat pouze Jemu. Iluze je si myslet, že existuje něco, co je od Něj od-dělené nebo plánovat, jak si užívat bez Něj. To nás neučiní ani šťastnými, ani klidnými. Nárada Muni ve Šrímad Bhágavatamu (1.5.14) říká: „Cokoliv chceš popsat, co je viditelně oddělené od Pána, různými tvary, jmény a výsledky jen způsobuje, že mysl je neklidná jako větrem hnaná loď, která nemá, kde by zakotvila.“ Pokud nepřijmeme Krišnu jako základ reality, naše mysl zůstane neklidná a rozrušená jako loď na moři.

Pán Krišna nám podává v Bhagavad-gítě (5.29) tuto informaci:

bhoktaram yajna-tapasam
sarva-loka-mahesvaram
suhrdam sarva-bhutanam
janatva mam santim rcchati

„Světci, kteří Mě znají jako konečný cíl všech obětí a askeze, Pána všech planet a polobohů a dobrodinného přítele všech živých bytostí, dosáhnou úlevy od veškerého hmotného utrpení.“

Šríla Prabhupáda tento verš nazývá „návodem k míru“. Tvrzení, že „Bůh je vším“, nevysvětluje tři důležité realizace Boha: 1) Cokoliv vykonáme, je vpravdě určeno pouze Jemu. 2) Nejvyšší Osobnost Božství je Pánem a majitelem všech planet. Lidé a národy by se neměli považovat za skutečné vlastníky. 3) Krišna je přítel všech živých bytostí. Ten, kdo uzná tyto tři Krišnovy atributy, slouží Mu a uctívá Ho, dosáhne úlevy od veškerého hmotného utrpení.

První Krišňův atribut popsaný v „návodu k míru“ je, že je konečným cílem všech obětí a askeze. Vše, co děláme, bychom měli dělat pro Krišnu. To je naše konstituční postavení. Jakožto duše jsme věčnými částmi Boha.

Vše je Krišna — projevený v různých expanzích. Krišna je kořenem celého stromu, žaludek celého těla. Zalévání kořene stromu je pravý proces, jak strom svažit. Tak jako dodáním jídla žaludku předáme výživu všem částem těla, stejně tak živá bytost, částička Nejvyššího Pána, bude spokojena pouze tehdy, bude-li jednat v zájmu celku. Někdy slyšíme, jak psychologové mluví o seberealizaci nebo sebe-aktualizaci. Ke skutečné seberealizaci však může dojít pouze tehdy, uvědomíme-li si, že jsme individuální já ve věčném láskyplném vztahu s Krišnu. V tomto duchu nás Krišna v Bhagavad-gítě (9.27) nabádá: „Ó synu Kuntí, vše, co děláš, jíš, obětuješ či rozdáváš, nebo jakoukoliv askezi podstupuješ, dělej to

jako oběť Mně.“ Každý je nucen pracovat, aby v tomto světě přežil. Své předepsané povinnosti však máme zaměstnat ve službě Krišnovi. Oddaná služba nabídnutá Krišnovi se nazývá yajña. Pokud nekonáme své činnosti jako yajñu, zaplétáme se do reakcí karmy. Naši jedinou povinností a původní pozicí není pouze jednat pro Krišnu a učinit z Něj příjemce, ale také štěstí a spokojenost duše. Ohledně zdařilých výsledků yajñi Krišna slibuje:

„Na počátku stvořil Pán všeho tvorstva generace lidí a polobohů, zároveň se stvořením obětí Višnu-ovi, a požehnal jim: ‚Budte šťastni z této yajñi! Její konání vám zajistí vše křýžené ke šťastnému životu a dosažení osvobození.‘“

Krišna, původní zdroj všeho, zbožnému člověku udělí hmotné výhody. Věčné štěstí duše však leží jinde — ve službě Krišnovi, jenž je příjemcem našich předepsaných či zbožných činů:

„Vrcholná činnost (dharma) pro celé lidstvo je ta, která vede člověka k dosažení láskyplné oddané služby transcendentálnímu Pánu. Aby úplně uspokojila vlastní já, musí být tato oddaná služba bezpodmínečná a nemotivovaná.“ (Šrímad Bhágavatam 1.2.6).

Musíme jednou provždy zanechat směšné hry na Nejvyššího poživatele a uznat existenci všemocného Boha. Tento probuzený stav vědomí, kdy jsme částičkou Boha a máme Mu sloužit, nám přinese jistý klid. „Definice míru“ také obsahuje to, že Krišna je vlastníkem všech světů. Pokud si myslíme, že nám něco patří, jsme zloději. Zloděj je vždy v úzkosti, zda ho policie chytí a zavře do vězení. Podobně jako bankovní lupič John Dillinger, který se bál, že ho policie na místě zastřelí. Někdo sice může být vládou respektován, přestože je zloděj a bere Krišňův majetek. Nakonec však bude stejně potrestán — nejmocnější policejní silou, agenty máyi. Považovat se za vlastníka bez zmínky o Nejvyšším majiteli, Krišnovi, není správné. Například dům je vyroben z materiálů jako je zemina, dřevo, kámen a ocel — surovin dodaných hmotnou přírodou pod dohledem Nejvyššího. Pokud někdo tyto suroviny shromáždí a svou prací zformuje, může být snad považován za skutečného majitele? Za pár let ho smrt stejně přinutí dům ve svém vlastnictví opustit. Kdysi rudí Indiáni vlastnili zem, která se nyní jmenuje Amerika a v budoucnu ji může vlastnit někdo jiný. Jak je patrné, naši skutečnou pozicí je to, že vyšší pravomocí získáme zemi a jiné věci. Ani stát, kapitalista nebo komunista nejsou skutečnými vlastníky jakékoliv části této planety. Vše je majetkem Krišny.

Prabhupáda umísťuje „návod k míru“ do dnešní perspektivy a popisuje alternativu, jež se lidstvu nabízí:

„Atomové pumy jsou v rukou komunistů a kapitalistů, a jestliže si obě strany neuvědomí vlastnické právo Nejvyššího Pána, tyto pumy nakonec jistě zničí obě strany. Pro vlastní záchranu a pro zajištění světového míru je tedy nezbytné, aby se obě strany řídily pokyny Šrí Íšopanišady.“

(Šrí Íšopanišad 1, význam)

Hrubí materialisté nemohou porozumět slavnému předurčení božích služebníků. Myslí si, že stát se služebníkem je ponižující. Být služebníkem Krišny je však ta nejúžasnější věc. Šrí Prabhupáda říká: „Staň se velkým službou velkým.“ Služebníci Krišny v duchovním světě sdílí téměř všechny atributy Nejvyšší Osobnosti Božství. Přesto mu vždy s láskou slouží. V hmotném světě je Pán Krišna ochráncem svých oddaných. Nemají se tedy čeho obávat. Myšlenka, že jakákoliv osoba, národ nebo síla je mimo rámec Krišnovy moci, nikdy nepřinese mír. Ten se dostává pouze tehdy, uznáme-li, že všechno patří Nejvyššímu.

„Návod k míru“ popisuje Krišnu také jako nejdražšího přítele všech živých bytostí. To, že je všemocný, neznamená, že je nepřitelem, před kterým se musí každý ze strachu sklonit. Je naším nejbližším přítelem. Sídlí v srdci každého a pouze on zná naše utrpení a zásluhy. Manžel nebo manželka nemohou být našimi nejlepšími přáteli. Mnoho takzvaných přátel s námi nemá ani dobré úmysly. I kdyby měli, v čase smrti nám nemohou pomoci. Přítel s námi může cítit, ale Krišna nás může skutečně vyvést z nebezpečí. V tomto světě je skutečným přítelem pouze ten, kdo nám připomíná: „Krišna je tvým přítelem.“ Krišna jako Aržunův přítel je nejlepším rytířským kamarádem, důvěrným přítelem a nejvyšším duchovním mistrem. Krišna si na Krišnalóce hraje se svými transcendentálními kamarády v původní dětské podobě, bez náznaku etikety nebo úcty, pouze z čisté lásky. Každý z nás má s Krišnou jedinečný, věčný vztah, neboli rasu. Nehledě na rasu — Krišna je přítelem každého — oddaných i neoddaných. Musíme se na Něj pouze obrátit. Krišna slibuje: „Nikomu nezávidím, ani nejsem nikomu nakloněn. Ten, však, kdo Mi s láskou slouží, je Mým přítelem a Já jsem přítelem jemu.“ (Bhagavad-gíta 9.29).

Pokud se jenom usmíříme s Bohem, můžeme být klidní. Spekulantí tvrdí, že člověk může být šťastný, bude-li se snažit vidět sebe jako jedinečného — bez

jakéhokoliv vztahu k oddané službě. Tito spekulanti však neznají své pravé já.

Není nutné, aby každý začínal vlastní výzkum, kterým by zjistil svou vlastní totožnost. Ta je neměnná, jelikož jsme věčnými částčkami Krišny. Zpíváním svatých jmen si uvědomíme svůj vztah s Krišnou.

Nevědět, kdo jsme, je jistě vážné dilema. Jestli nevíš, kdo jsi, jak můžeš být šťastný? Procesem bhakti-yógy, jež přináší poznání a mír, se dostáváme na úroveň seberealizace. Pokud se spojíme s Krišnou prostřednictvím služby, dozvíme se, kdo vlastně jsme a osvobození od nevědomosti ohledně vlastního já můžeme konečně dosáhnout svobody a štěstí. Šrí Prabhupáda popisuje spokojenost vlastního já takto: „Skutečnou potřebou duše je, že se chce vymanit z hmotných pout a dosáhnout vytoužené dokonalé svobody. Duše se chce dostat ven ze stěny širokého vesmíru a chce užít volnost světla a ducha. Této naprosté svobody dosáhne teprve tehdy, když se střetne s dokonalou duchovní bytostí, s Osobností Božství. (Šrímad Bhágavatam 1.2.8, význam).

Usmířit se s Bohem znamená také smířit se sám se sebou i s tělem. Pokud se snažíme být šťastni skrze smysly hmotného těla, budeme velmi trpět. Lidé například hledají uspokojí v sexu. Po několika krátkých letech však tělo zestárne natolik, že již není vhodné k požitku. A co potom? Při hledání štěstí skrze sex a jiné hmotné, tělesné požitky na každém kroku zažíváme zklamání, dokud není nakonec všechno zničeno zásahem smrti. Duše, která se v nevědomosti mylně ztotožňuje s tělem, nevyhnutelně zakouší strach. Člověk v tělesném vědomí se nachází v nebezpečné situaci. I kdyby to chtěl popřít, nevědomky se bojí, že bude kdykoliv nenávratně zničen. Oddaný však chápe, že pravé já se liší od těla, a může proto žít v poklidném vztahu s tělem. Je si vědom, že nároky těla by neměly být zanedbány, ani příliš zdůrazňovány. Šrímad Bhágavatam (1.2.10) to popisuje následovně:

„Životní touhy lidí nikdy nemají směřovat k uspokojování smyslů. Člověk má chtít pouze to, aby žil zdravě a udržoval své tělo v pořádku, neboť určením jeho života je klást otázky, které se týkají Absolutní Pravdy. Nic jiného nemá být cílem jeho činností.“

Bhagavad-gíta přeneseně popisuje lidské tělo jako město devíti bran. (Devět bran označuje devět přirozených otvorů těla: ústa, uši, atd.) Krišna říká, že člověk v kvalitě dobra žije šťastně v tomto městě devíti bran, zatímco člověk v kvalitě vášně nebo nevědomosti

trpí různými druhy utrpení a nemocí. Oddaný své tělo nerozmazluje nadměrným jezením či spánkem, ani tělu tyto věci zbytečně neupírá. Považuje své tělo za chrám Pána, který spolu s duší transcendentálně sídlí v srdci jako Nadduše. Oddaný své tělo používá regulovaným způsobem jako Krišnova nástroje a žije klidným, usměrněným životem. Jeho tělo je proto klidné. A pokud dojde k neshodám, jak již v hmotném světě bývá, oddaný to nebere vážně. Není rozčarován, jestliže trpí, protože ví, že tako-vé utrpení je dočasné. Učí se tolerovat radost i bolest. Je klidný a nepodléhá nárokům těla.

Oddaný je také klidný v jednání s ostatními. Není vznětlivý. Závisí na Krišnovi a nesnaží se zápasit o přežití, ani neusiluje o majetek druhých. To je základ bratrské lásky. Podobně jako bratři vzájemně spolupracují, podobně celé lidstvo se může sjednotit, přijme-li Nejvyššího otce jako centrální bod všeho. Podle Krišna vědomého návodu k míru by mírumilovnost prospěla celému lidstvu. Lidé nemohou být sjednoceni politickou manipulací, ale pouze tehdy, uznají-li Krišnu.

Šríla Prabhupáda vydával svůj časopis Zpátky k Bohu ve čtyřicátých letech, před založením Spojených národů. Aktivně kázal a psal, vyslovující svůj názor na světové vůdce. Mnoho tehdejších politiků vyjádřilo pochyby, zda po světové válce nepříjde další. Každý si přál mír, ale nikdo nevěděl, jak ho zajistit. Šríla Prabhupáda v mnoha dopisech světovým vůdcům naznačil, že šlo o karmickou reakci za špatné činy lidstva. Pokud vůdcové a národy neumístí do středu Krišnu, konečného příjemce všech činností, Nejvyššího Pána všech vesmírů a nejlepšího přítele lidstva, válka bude přirozeně následovat jako přirozený důsledek. Prabhupáda píše, že lidé nemohou zničení uniknout svou vlastní snahou. Mnoho světových vůdců se snažilo válce zabránit, avšak jejich řešení jsou prokazatelně neprůchodná a jejich snahy o nastolení míru jsou proto zabarveny hmotným pojetím života, stejně jako snahy odstranit temnotu pomocí tmy. Míru — ať mezi národy, ve státech, rodině a ve vlastním já — je možné dosáhnout pouze tehdy, následujeme-li milostivý pokyn Krišny nebo pokyn Jeho představitele.

„Člověk, který není s Nejvyšším spojen uvědománím si Krišny, nemůže mít ani transcendentální inteligenci, ani stálou mysl, bez které není možno dojít k uklidnění. A nemá-li klid, odkud může očekávat nějaké

štěstí?”

(Bhagavad-gíta 2.66)

Ve slovníku pod výrazem “klidný” najdeme „nerozrušen hádkou, nepokoji a neshodami”. V hmotném světě nenajdeme situaci nebo místo, které by bylo zcela klidné. Abychom byli klidní, nesmíme být rozrušeni hádkou a nepokojem. Bhagavad-gíta vysvětluje předpoklad pro transcendentální vědomí:

„V tomto radostném stavu zažívá člověk bezmezné štěstí poznané transcendentálními smysly. Když člověk dosáhne této úrovně, nevzdálí se už nikdy od pravdy a nemyslí si, že by mohl získat něco cennějšího. V tomto stavu jím nepohnou ani ty největší těžkosti.” (Bg 6.21)

Klidný tedy neznamená nějaká idylická situace, jež může kdykoliv skončit. Je to stav, kdy se duše smíří s Krišnou a to je možné jedině pro od-daného, jenž vidí Krišnu ve všem. ☸



tradičního ir



Když jsem byl dítě, bydleli jsme v Nello-
velmi blízko chrámu. Dokonce jsme si tam
chodili hrát. Přehrávali jsme si příběhy z
Rámajány a Mahabháraty, protože jsme tyto
příběhy často slyšeli. Někdo hrál úlohu
Bhímy, jiný roli Ardžuny jiný zase představoval
Rávanu.

Znali jsme tyto příběhy z pravidelných
večerních předčítání a také jsme je vidali
v podání kočujících divadelních souborů při
různých slavnostních příležitostech. Předčítání
příběhů nebylo pouze formální záležitostí.
Přímo v Rámajáně se líčí, jak Lava a Kuša zpívali
Rámajánu tak nádherně a s takovým citem, že
posluchače zaplavovala nepopsatelná
blaženost, která jim prostupovala mysl, smysly
a všechny údy tak, že zapomínali na celý svět.

To je úžasné, že? Tento popis je naprosto
přesný a platí i dnes, pokud je vypravěč dobrý.
Vypravěč musí Rámu skutečně procítit. Za
našich dob to uměli všichni vypravěči. Vůbec
by nás nenapadlo odejít. Rámajána se předčítá
podle zvláštních pravidel: dvacet kapitol denně,
ne víc. Myslím, že to tak bylo stanoveno proto,
že jakmile člověk jednou začal, nedokázal přest-
stat. Všichni zapomínali na svět kolem a
pokračovali celý den a noc. Přáli jsme si, aby to
nikdy neskončilo, a i když vypravěč skončil,

ndického života

překlad knihy *Glimpses of Traditional Indian Life* od Bhakti Vikáše Swamiho

museli jsme stále myslet na Rámu, Sítu a Hanumána. Byli jsme tím úplně prosyceni, omámení. Usínali jsme s myšlenkami na Ráma-lílu a probouzeli jsme se s myšlenkami na Ráma-lílu.

Lidé zapomínali, v jaké vesnici vlastně žijí. Nebyli jsme už v naší vesnici, ale v Lance s Hanumánem! Když jsme slyšeli líčení bojů, měli jsme sto chutí vyskočit a připojit se k opicím. Každý Hanumánův čin jsme oslavovali divokým jásotem. Lidé u nás Hanumána nesmírně milovali. Nazývali ho Andžejalu, „syn Andžany“. Andžana bylo jméno jeho matky.

Předčítala se i Mahabhárata. Milovali jsme tyto příběhy samozřejmě všechny, ale Ráma-jana byla snadnější na pochopení. Je to prostý příběh, na rozdíl od Mahabháraty a Bha-gavadgíty, ve kterých se splétá mnoho příběhů. A v Rámajáně je také jasné, kdo je dobrý a kdo je špatný. Mahabhárata je velmi složitá. Vezměte si například Karnu. Karna je špatný, ale člověk si nemůže pomoci, aby s ním nesympatizoval. Má i řadu dobrých vlastností. Nebo takový Ghatotkača, který byl svojí podstatou rakšasa (lidojed) a vyvolávač nesváru, přesto bojoval na správné straně.

Říká se, že Mahabháratu je nutné číst velmi opatrně. Má se předčítat pouze v chrámu, nikoliv doma. Když jí člověk předčítá doma, dostaví se nesváry. Tak to říká tradice. Před dávnými časy by nikdo doma nehovořil o Mahabháratě. Podle mého názoru je to proto, že samotná Mahabhárata pojednává o rodinném boji.

Rámajána a Mahabhárata byly tak oblíbené, že je znal každý. Všichni je znali z divadelních představení, zvláště Krišna-lílu. Tato představení trvala celou noc, protože lidé měli dost času. Nemuseli ráno pospíchat do kanceláře. Také herci dokonale ovládali své řemeslo a navíc měli nádherné kostýmy. Herec představující Duryodhanu nehrál Dhuryodhanu, ale byl Dhuryodhana.

Krišna-líla a Mahabhárata byly tak oblíbené, že i když je lidé viděli mnohokrát, chtěli je vidět stále znovu. Hercům dávali vesničané almužny a jídlo. Ve velkých vesnicích zůstávali herci několik dní

nebo i týden.

Byli to Haridásové, kteří žili jako sanjásíni, nejen formálně. Pocházeli většinou ze Šrí Sampradáje a byli zcela oddáni Bohu. Proto byli nazýváni Haridásové. Zdobili se tilakou a všemi ostatními náležitostmi. V lednu celý měsíc vycházeli časně ráno prosit o almužnu. Zpívali naučné písně na krásné melodie. Vesničané jim dávali buď rýži nebo dál, nebo něco jiného podle svých možností.

Zbývající měsíce v roce se věnovali svým normálním činnostem, hlavně zpívání o Krišnovi. Spousta jejich písní byla tak slavná, že je znal každý. Jedna z mých nejoblíbenějších písní říká: „Milovaný bratře, každý musí nést následky vlastní karmy. Nikdo nemůže uniknout. Musíš odpykat všechna utrpení tím, že povlečeš břemeno vlastního těla. Nikdo jiný za tebe utrpení neponese.“

Haridásové žili velmi prostě. Almužny sbírali pouze v lednu a po zbytek roku již ne. Sám jsem byl svědkem toho, v jakém žili odříkání. Rok za rokem jsme sledovali, jak tyto věci pokračují, aniž by se na nich něco měnilo.

Jeden slavný pandita se jmenoval Deepala Pišajah Šastri. Byl nesmírně inteligentní. Pořádal přednášky na školních dvorech nebo na radnicích. Sto lidí mu položilo otázky, jeden po druhém, a on je všechny odpověděl. Dávali mu složité otázky, z písem nebo rafinované otázky z mluvnice. Nikdy žádnou otázku nevynechal. Zodpověděl je všechny.

Měl od Boha zvláštní schopnost všechny otázky si pamatovat. Stejně jako někteří lidé jsou z milosti Boží geniální matematici — položíte jim libovolnou matematickou otázku a oni ji okamžitě zodpoví, rychleji než počítač. V té době neměl takové nadání pouze Deepala, ale žili ještě další astavadhani. To znamená, že dokázali hovořit s osmi lidmi současně. Ale Deepala Pišija Šastri byl jediný satavadhani. Sto lidí mu postupně pokládalo nějakou otázku, a když skončili, jednu po druhé zodpověděl. Lidé žasli. Jak si mohl všechny ty otázky zapamatovat? Jak to, že je dokázal bez chyby zodpovědět? Tato setkání neměla konce, trvala

minimálně čtyři hodiny a často pět nebo šest hodin. Nikoho ale ani nenapadlo, aby odcházel. Tento pandita se těšil nesmírné vážnosti. Všude kam přišel se mu lidé klaněli.

V té době byla tradice učenců v Indii ještě silná. V každé vesnici žili sanskritští panditové. Byli to zároveň vynikající učenci. Dnes se takoví dají najít jen těžko. Dokonce i obyčejný učenec měl rozsáhlou znalost filosofie a písem. Většina z té hrstky lidí, kteří jsou dnes považováni za velké znalce védské filosofie by neobstála ve srovnání s obyčejným panditou v minulosti. A skutečně vzdělaní lidé byli úžasní, věděli toho nesmírně mnoho. Dokázali by citovat i pozpátku. Když se v té době náhodou setkali dva panditové, pustili se do debaty o nějaké věci, jako například významu tat tvam asi (citát z Upanišád znamenající „ty jsi to“, jehož výklad byl po celá staletí předmětem sporů). Diskutovali celé hodiny, citovali to, tu zas ono, vyvraceli vzájemně svá stanoviska s takovým zápalem, jako by na tom závisel celý svět.

Nebylo to pouze intelektuální soupeření —byli to filosofičtí nepřátelé. Stáli za svými názory svým životem. Mluvíme teď o oddaných a impersonalistech. V těch dobách to byli kulturní nepřátelé. Jedno přísloví říká: „Je lepší mít vzdělaného nepřítele než bláznivého přítele.“ ❀

Hare Krišna Hare Krišna
Krišna Krišna Hare Hare
Hare Ráma Hare Ráma
Ráma Ráma Hare Hare



Vaříme pro Krišnu

Jednoduše úžasné



• Simply wonderful

150 g másla
2 dl sušeného mléka (nejlépe polotučné nebo tučné)
100 g moučkového cukru

Příchutě:

- karob (třeba s trochou skořice)
- rozdrcené ořechy, mandle nebo kokos
- trochu šafránu rozvařená v polévkové lžici mléka
- vanilkový cukr rozpuštěný v troše mléka
- vanilka vařená v mléce.

Všechno smíchat a nechat v chladu. Poměry jsou orientační. Možno přisladit, zahustit atd.



• Šlehačkové simply

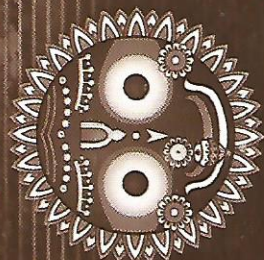
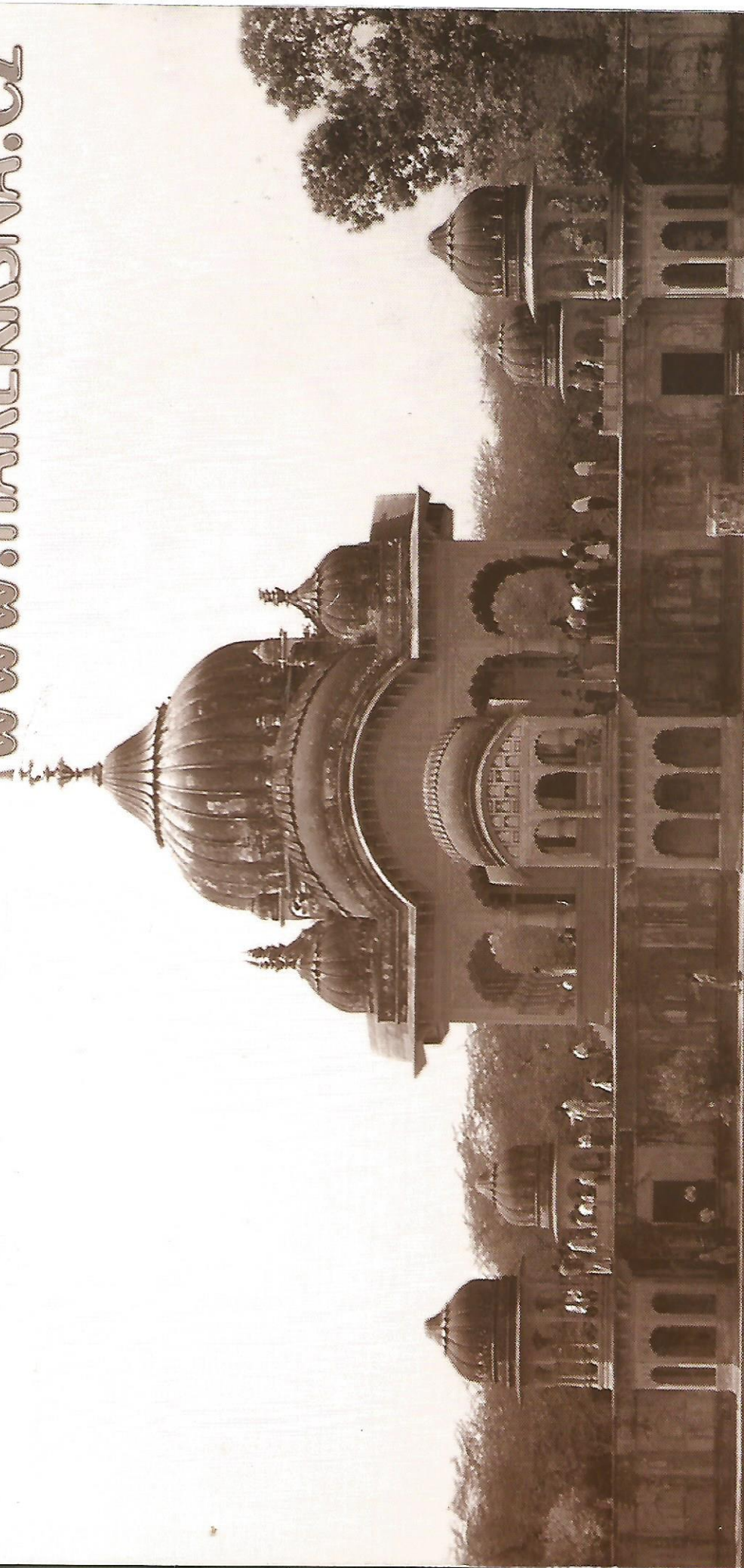
1,2 dl šlehačky
1,5 dl moučkového cukru
3 dl sušeného mléka
(nejlépe polotučné nebo tučné)
1 dl vanilkového cukru
strouhaný kokos

Smícháme šlehačku, sušené mléko, moučkový a vanilkový cukr a necháme do druhého dne v chladu ztuhnout. Potom z této hmoty vyválíme kuličky a obalíme v kokosu.

VEDA VISION STUDIO, JILK

n. mobil: 0603/700512

WWW.HAREKRSNA.CZ



Srděčně Vás zveme na pravidelné přednášky z Bhagavad-gíty
každou středu od 18.30 hod, Vegetariánský klub Govinda
ul. Soukenická č.27, 110 00 Praha 1, metro "B" Nám. Republiky, tel: 02/24816016

VedaVision
Digital Multimedia Studio